

Opinions

Una vegada més, el consell de redacció de la Revista, demana la col·laboració de tothom per a la secció d'opinions. Ja sabeu, però, que perquè es puguin publicar, cal que hi hagi el nom del col·laborador, encara que per a la publicació a la revista es vulgui posar un pseudònim; estem reben continuament opinions que no es poden publicar per aquesta causa.

Recordeu, doncs, que cal posar sempre el nom a les opinions i recordeu també que les heu d'enviar a Isabel Valls - Can Elies, per a "Opinions".

RESPOSTES A «UN OBSERVADOR»

Hem llegit en el RONSANA del mes de març, la carta d'un observador, estranyat per certa contradicció entre les seccions «Figures de Catalunya» i «Els comtes reis catalans».

Cal aclarir que el Sr. Maspons, en l'article que ens ocupa, es refereix a Na Elisenda de Montcada i no a Jaume II quan diu: «...trià Barcelona i el seu Palau Major per residència habitual. Allí va lliscar la seva vida. No tenint fills, malalt i xacrós el seu marit, Elisenda va consagrar la seva vida a ell...». És cert. Elisenda no tingué fills de Jaume II, però aquest els havia tingut d'un anterior matrimoni amb Blanca d'Anjou.

Per comprovar-ho, l'interessat pot fullejar el llibre: «Història dels Catalans», Martínez-Ferrando, dirigit per Ferran Soldevila, volum III, pàg. 1.133, on diu textualment: «El Just completà els seus èxits...; vidu de Blanca d'Anjou, que li havia donat deu fills (cinc nois i cinc noies), casà en segones núpries amb la princesa hereva de Xipre; però aquesta morí aviat sense donar-li descendència, de manera que la possible adquisició de Xipre s'esvaí. El Just encara contragué unes terceres núpries, aquestes amb una dama catalana, aquella famosa Elisenda de Montcada que fundaria, un cop vídua del rei, el Monestir de Pedralbes».

No volem acabar aquesta carta sense felicitar al Sr. Maspons pels seus articles, doncs gràcies a ells, coneixem personatges de la nostra terra que han estat veritables «figures», i que per la seva categoria històrica, religiosa o científica mereixen ésser conegudes per a tothom.

**Francesc i Joaquim
Brustenga Etxauri**

Amic Observador:

Jaume II El Just, tingué 10 fills, ara bé, cap amb el seu tercer matrimoni, que és del que jo parlava; el de la reina Elisenda.

Diu l'article: «Allí va lliscar la seva vida. No tenint fills (s'entén Elisenda), malalt i xacrós el seu marit, etc...» En escriure l'article, l'autor consultat és Carles Soldevila que dona la data de 19 de juliol de 1336, segurament errònia en passar a la impremta. Gràcies a la teva observació, i veien que era encertada, l'he poguda comprovar llegint el llibre «Els Monestirs Catalans», d'Antoni Pladevall i Francesc Català Roca; en la plana 212, es diu de la reina Elisenda que morí el 19 de juliol de 1364.

Primer matrimoni de Jaume II El Just: Blanca d'Anjou, tenia 12 anys, la cerimònia nupcial fou a l'església de Vilabertran (25 d'octubre de 1295). Prèviament el Papa Bonifaci VIII donà la seva aprovació a aquest matrimoni, després d'haver denegat el que anteriorment havia contret Jaume II sense consumir-se encara, amb la infanta Isabel de Castella. (Els descendents de Pere el Gran, pàg. 75). Blanca d'Anjou, morí a Barcelona el 14 d'octubre de 1310. Tenia 27 anys, deixant 10 fills: 5 varons i 5 fembres. El naixement de l'últim fill fou la causa de la seva mort.

Segon matrimoni: Amb Maria de Lusignan (de Xipre), la boda es va celebrar primer per poders a Nicosia, capital del regne de Xipre (juny de 1315). El matrimoni, més tard, a mitjans de desembre del 1315 es va solemnitzar a Girona. Maria, va morir el mes de setembre de 1322, sense deixar fills d'aquest matrimoni, i pel que es veu va ser un fracàs en tots els aspectes (pàg. 121).

Tercer matrimoni: Elisenda de Montcada, la boda es celebrà a Tarragona, el dia de Nadal de 1322; d'aquest matrimoni no tingueren fills. Sembla que foren molt feliços.

Jaume II El Just, va néixer a València, el 10 d'agost de 1267. Fill de Pere el Gran i Constança de Sicília.

Amic Observador, t'agraeixo l'interès en aclarir el que no està prou ben exposat, és prova que els articles d'història encara es llegeixen. Moltes gràcies.

J. M. Maspons

L'APOLLO XIII

Parlant de l'Apollo XIII, l'altre dia algú deia que la N.A.S.A. ja ho tenia previst i que aquest viatge a la Lluna el feia solament per propaganda, ja que des de fa una temporada cap aquí, els nord-americans estan intentant resoldre altres «problemets» (guerres a diferents llocs, vagues, manifestacions, etc.). Fos com fos, nosaltres vam estar patint durant uns quants dies i mirant els telediaris, i llegint els diaris, i escoltant la ràdio, i comentant... En canvi, vàrem oblidar altres «coses» potser tan importants com anar a la Lluna (que no vull dir que no ho sigui).

El fet és que tant si era proposat com no, la gran majoria de gent va estar pendent del cohet, i el més important deu ser, però, que la N.A.S.A. amb aquests déficits tan grossos, deurà augmentar els pressupostos.

V. B.

OPINIÓ

Aquesta opinió no és massa transcendent, però vull fer constar als lectors, un fet força llastimós.

L'altre dia —i no m'ho haig d'amar—, els guardes municipals de Santa Eulàlia de Ronsana em varen posar una multa, i abans de firmar-la vaig intentar llegir la denúncia, i llastimosament com deia, li vaig fer llegir al guarda perquè jo no la vaig entendre; una lletra realment il·legible i amb un promig d'una falta per paraula, i no pas petita.

No crec que aquest sigui un detall massa decorós per al nostre poble, i molt menys després de la campanya d'alfabetització de fa uns anys.

Ah!, i si la memòria no em traeix, em sembla recordar que la llum amb que s'indica la parada obligatòria de nit, no és exactament la blanca fixa (que significa senyalització), sinó la vermella intermitent.

F. P.

OPINIÓ

És curiosa la manera de fer d'alguna gent de Santa Eulàlia; certament es podria publicar aquest anunci a qualsevol periòdic:

ANUNCIO DE una de las asociaciones representativas de Santa Eulàlia:

«Se reparten cargos a cualquier persona, capacitada o no, para cualquier horario —diurno o nocturno— a escoger, no se exigen condiciones físicas, tampoco buena voluntad; solamente espíritu de colaboración. Vengan de prisa a escoger, porque algunos, los más importantes, ya se han repartido, sobre todo los de servicio nocturno».

Nota: «No hay horario para personas disconformes de momento».

B. I.

NO HO VEIEM CLAR

Altra vegada ha estat visitada, amb el fi d'ésser robada, la torre del Sr. Molist. No ho veiem clar. Com tampoc no veiem clar que després que uns senyors s'exposin un xic per agafar els delinqüents, i ho aconsegueixin, en arribar a les autoritats, resulti que... perquè dits delinqüents són coneguts de «sutano» o de «menguano», els valgui l'excusa que havien anat a la torre a «fer-se petons», i se'ls obrin les portes per a marxar. I no es fa altra cosa que enviar sovint els nostres guardes per aquí. Això està molt bé, però creiem que a aquestes parelletes que... passen de dos, se'ls tindria d'ensenyar una altre classe de petons. La justícia tindria d'ésser igual per a tots, coneguts o no, i una mica més dura per aquesta classe de gent que roba sense necessitat, i la major part de vegades destrossa més que no pas roba. Davant d'aquests fets i d'altres semblants, ens preguntem: S'acabaran mai aquesta mena de robatoris? No ho veiem clar.

Una del Serrat